

Artikel 6, 12 og 17 – Kyoto-mekanismerne

Artikel 6 indeholder bestemmelser om Joint Implementation (fælles gennemførelse) mellem industrilandsene. Joint Implementation projekter skal godkendes af de involverede parter, og de opnåede reduktioner i værtslandet skal ligge ud over dem, der ellers ville være sket i landet, og de skal være supplerende i forhold til de nationale foranstaltninger. På partsmøder under protokollen kan der fastsættes mere detaljerede retningslinier, bl.a. for verificering og rapportering af projekterne. En part kan godkende, at private virksomheder og organisationer deltager i Joint Implementation.

Ifølge *artikel 12* etableres den såkaldte Clean Development Mechanism (en grøn udviklingsmekanisme), hvorved Annex I lande vil kunne opfylde deres forpligtelser gennem emissionsbegrænsende projekter i udviklingslandene. Det forudsætter bl.a., at projekterne bidrager til en bæredygtig udvikling i værtslandet. Godkendte emissionsreduktioner, der opnås efter år 2000 og frem til 2008 kan indgå i opfyldelsen af forpligtelsen i den første forpligtelsesperiode. Der lægges en afgift på CDM ("share of the proceeds"), der dels anvendes til at dække administrationsomkostninger, dels til at hjælpe udviklingslande, der er særligt sårbare over for klimaændringer, med at betale deres tilpasningsomkostninger til klimaændringer.

Ifølge *artikel 17* kan Annex I lande deltage i emissionshandel med henblik på at indfri forpligtelser under artikel 3. Dog skal handeln være et supplement til nationale foranstaltninger.

Artikel 9, 13-16 og 22 – Organisering og procedure

Artikel 9 indeholder en bestemmelse om, at partskonferencen regelmæssigt skal gennemgå protokollen i lyset af tilgængelige videnskabelige såvel som tekniske, sociale og økonomiske oplysninger.

Artikel 13 fastslår, at partskonferencen under Klimakonventionen tjener som partsmøde under protokollen. Desuden indeholder artiklen en detaljeret beskrivelse af de opgaver, som partsmødet skal beskæftige sig med, bl.a. at vurdere de oplysninger, der indrapporteres, at vurdere parternes opfyldelse af forpligtelser, at lette udveksling af informationer og at udvikle sammenlignelige metoder for implementering af protokollen. Partsmøderne skal afholdes årligt, og det første møde skal afholdes i forbindelse med det første partsmøde under konventionen, der finder sted efter at protokollen er trådt i kraft.

Ifølge *artikel 14* og *artikel 15* tjener klimasekretariatet og hjælpeorganerne under konventionen (de såkaldte *Subsidiary Body for Scientific and Technologi-*

cal Advice og *Subsidiary Body for Implementation*) som sekretariat og hjælpeorganer under protokollen.

Ifølge *artikel 16* skal parterne set i lyset af de beslutninger, der måtte træffes efter at protokollen er trådt i kraft, snarest muligt overveje anvendelsen af den multilaterale høringsproces, som har hjemmel i Klimakonventionens artikel 13.

Artikel 22 indeholder regler for afstemning.

Artikel 18-21 – Overtrædelse, tvister og ændring af protokollen

Artikel 18 angiver, at parterne skal godkende procedurer og mekanismer, der skal tages i anvendelse i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i protokollen.

Artikel 19 bestemmer, at konventionens artikel 14 om afgørelse af tvister skal anvendes under protokollen.

I *artikel 20* og *21* angives regler for henholdsvis ændring af protokollen og vedtagelse og ændring af bilag til protokollen.

Artikel 23- 25 – Ratifikation, ikrafttrædelse, m.v.

Ifølge *artikel 23* er FN's Generalsekretær depositar for protokollen, og som anført i *artikel 28* er protokollen deponeret hos FN's Generalsekretær.

Artikel 24 og *25* indeholder bestemmelser om undertegnelse, ratifikation og ikrafttrædelse af protokollen. Mindst 55 parter, herunder Annex I lande, som tilsammen repræsenterer mindst 55 pct. af disse landes samlede CO₂-emissioner i 1990, skal have ratificeret protokollen, før den træder i kraft.

Ifølge *artikel 26* kan der ikke tages forbehold over for protokollen, og *artikel 27* indeholder bestemmelser om udtræden af protokollen.

Bilag

Protokollen indeholder to bilag. Bilag A er en angivelse af de 6 drivhusgasser, der er omfattet af protokollen samt deres væsentligste kilder. Bilag B indeholder de enkelte Annex I landes målsætninger for perioden 2008 – 2012 i forhold til basisåret, jf. artikel 3 i protokollen.

4. Danmarks målopfyldelse og klimainsats

Regeringen fremlagde i marts 2000 *Klima 2012-status og perspektiver for dansk klimapolitik*. Med *Klima 2012* er der givet et samlet overblik over dansk klimapolitik og et grundlag for de kommende års nationale arbejde på klimaområdet.

Som det blev anført i *Klima 2012*, er det regeringens vurdering, at der er etableret og vil kunne etableres virkemidler, der samlet sikrer, at 21 pct.-målsæt-